

omgivningen, om man med fog kan anta att byggnaden är skadlig för användarna eller omgivningen.

Hänvisning

MBL 117, 117 a-i, 125 och 166 §

Hälsoskyddslagen (763/1994) och -förordningen (1280/1994)

Anvisning om boendehälsa. Social- och hälsovårdsministeriets handböcker 2003:2

SFS-standarder

Social- och hälsovårdsministeriets beslut (944/1992) om maximivärden för radonhalten i rumsluft

V KAPITEL**22. Anpassning av byggnad till den byggda miljön, naturen och landskapet****Bestämmelse**

Vid val av byggplats och vid planering av byggnaden ska terrängformerna, den befintliga omgivningen och de befintliga byggnaderna beaktas.

Vid byggande ska byggnadens höjdläge, utformning, fasadmaterial och färgsättning ägnas särskild uppmärksamhet. Byggnaden ska placeras på byggplatsen så att landskapet och stranden behåller sin naturenlighet och siluett eller så att en harmonisk byggd miljö uppstår eller bevaras.

Anvisning

Öppen terräng och branter lämpar sig i allmänhet inte som byggplatser. Särskilt i närheten av stranden ska vegetation bevaras mellan byggnationen och stranden, om annat inte följer av bestämmelsen om en harmonisk byggd miljö.

Byggplatsens vegetation, värdefulla randzoner, betydande skönhetsvärden i naturen och speciella naturföreteelser, såsom flyttblock, enstaka träd i öppna landskap och andra liknande säregenheter i naturen, ska bevaras.

Byggplatsen ska anknytas till det omgivande landskapet med lämpliga planteringar. En del av ett gårdsområde som skadats under byggnadsarbetet eller som annars förfular miljön ska genom planteringar och arrangemang i samband med områdesanvändningen sättas i ett skick som passar in i helheten.

En nybyggnad, en tillbyggnad och en byggnad som ska renoveras ska till placering, storlek, utformning, fasadmaterial, färgsättning och fasadutformning anpassas till det rådande byggsättet i omgivningen. Det ska fästas uppmärksamhet vid frågan särskilt på områden där byggnadsbeståndet är enhetligt. Uppmärksamhet ska fästas också vid planeringen av ekonomibyggnader och deras anpassning till huvudbyggnaden. Byggnaderna och konstruktionerna på byggplatsen ska bilda en harmonisk helhet med tanke på miljöbilden.

Hänvisning

MBL 117, 117 a-i och 118 §

MBF 49 §

23. Byggnads höjdläge och grundläggning**Bestämmelse**

En byggnads höjdläge ska anpassas till den befintliga miljön så att landskapets naturenlighet bevaras i den mån det är möjligt. Byggnaden ska dessutom anpassas till de omgivande byggnadernas, terrängens och gatunivås höjdläge.

Golvnivån i bostadshus och kontorsbyggnader ska i allmänhet anläggas minst 50 cm ovanför den omgivande markytan, likaså ska av sockeln synas minst 50 cm.

Vid byggnation på ett strandområde ska den som påbörjar ett byggprojekt i tillräcklig mån ta i beaktande variationerna i vattenståndet.

Den lägsta rekommenderade bygghöjden vid havsstränder i Pargas är +2,40 m enligt N²⁰⁰⁰-systemet. Denna höjd ska vid änden av långa och grunda vikar utökas med en tilläggshöjd på grund av vattnets lutning. Om det inte finns närmare kalkyler, används värdet 30 cm. Den lägsta rekommenderade bygghöjden är en höjdnivå under vilken man inte ska placera konstruktioner som kan ta skada om de utsätts för väta. Avvikelser från ovannämnda kan göras beroende på byggnadens användningsändamål.

Åtgärder ska vidtas för att regn- och smältvatten kan avledas utan olägenheter.

Anvisning

”Tulviin varautuminen rakentamisessa, opas alimpien rakentamiskorkeuksien määrittämiseksi ranta-alueilla”, Antti Parjanne – Mikko Huokuna, Ympäristöopas 2014

Hänvisning

MBL 116 och 117 a §

MBF 49 och 58 §

Jord- och skogsbruksministeriets och miljöministeriets gemensamma handledning för bestämning av de lägsta rekommenderade bygghöjderna ”Ylimmät vedenkorkeudet ja sortumariskit ranta-alueilla rakennettaessa. Suositus alimmista rakentamiskorkeuksista” (med sammandrag på svenska)

24. Byggnads fasader och fasadreparationer

Bestämmelse

I byggnadens yttre mantel ska sådant byggmaterial användas som har lång livslängd och som kan repareras och återvinnas.

En byggnad ska beträffande material och färgsättning passa in i miljön och bilda en helhet med den omgivande terrängen och med de omkringliggande byggnaderna. I centrumområden är det förbjudet att uppföra timmerbyggnader med knutskallar.

Yttertaket är en del av fasaden. Takformen, takmaterialet, längden av taksprång, takåsen och detaljerna ska planeras så att de är hållbara i arkitektoniskt och tekniskt hänseende och med beaktande av de krav som stads- och miljöbilden ställer.

Takfallet på byggnader, som gränsar till gata eller mot annat allmänt område eller finns närmare än 2 meter från grannens tomt, ska förses med snörasskydd.

Vid renovering av byggnader ska man respektera byggnadernas ursprungliga särdrag och gårdstun.

Tekniska anordningar ska i första hand placeras på de fasader som inte vetter mot gata eller annat allmänt område.

Anvisning

En byggnad ska i regel förses med taksprång som skyddar väggar och andra konstruktioner. Fasader på småhus och därtill hörande ekonomibygnader ska i allmänhet vara av trä eller av stenmaterial och takformen ska ha en tillräcklig lutning.